

‘Када бисмо били на путу, он би нам наредио да не скидамо наше чарапе три дана и три ноћи, због велике и мале физиолошке потребе и због спавања, осим ако не постанемо нечисти (џунуб), тада би их било потребно скинути.’

Преноси се да је Зирр бин Хубејш рекао: „Дошао сам код Сафвана бин Ассала ел-Мурадијја да га питам о месху (потирању) по мествама. Он ме угледа и упита: ‘Зашто си дошао, Зирре?’ Рекох: ‘Дошао сам жудећи за знањем.’ Он ће на то: ‘Анђели шире своја крила према ономе ко трага за знањем, због задовољства оним што тражи.’ Рекох: ‘Нешто ме копка у вези са месхом по мествама након велике и мале физиолошке потребе, а ти си Веровесников, нека је Аллахов благослов и мир на њега, пратиоц. Дошао сам да те питам да ли си нешто од тога чуо од њега?’ Одговори: ‘Јесам’. ‘Када бисмо били на путу, он би нам наредио да не скидамо наше чарапе три дана и три ноћи, због велике и мале физиолошке потребе и због спавања, осим ако не постанемо нечисти (џунуб), тада би их било потребно скинути.’ Рекох: ‘Да ли си га чуо да је нешто споменуо у вези са љубављу?’ ‘Јесам’, одговори он. ‘Били смо са Аллаховим Послаником, нека је Аллахов благослов и мир на њега, на једном путовању. Док смо тако били са њим, један бедуин га дозво високим, грлатим тоном: О Мухаммеде!’ Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, одговори му исто тако високим тоном ‘Ево ме!’ Рекосмо бедуину: ‘Тешко теби, смири тон, јер си код Веровесника, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и забрањено ти је да подижеш тон у његовом присуству.’ Он рече: ‘Тако ми Аллаха, нећу га спустити!’ Бедуин затим рече: ‘Човек некога заволи, а није у стању да га у потпуности следи?’ Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рече: ‘Човек ће на Судњем дану бити с оним кога је волео.’ Потом је наставио да нам прича све док није споменуо капију на западној страни чија је ширина, или којом јахач путује, четрдесет или седамдесет година.“

[صحيح] [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

Зирр бин Хубејш је дошао код Сафвана бин Ассала, нека је Аллах задовољан њиме, да га пита о месху (потирању) по чарапама (назувцима). Сафван га упита: ‘Зашто си дошао, Зирре?’ Зирр одговори: ‘Дошао сам ради тражења знања.’ Он рече: ‘Заиста анђели шире своја крила за онога ко тражи знање, из задовољства и величања онога што тражилац знања чини.’ Тада Зирр рече: ‘Појавила ми се сумња у вези са месхом (потирањем) по чарапама након обављања велике и мале физиолошке потребе. А ти си

од Посланикових, нека је Аллахов благослов и мир на њега, другога, пасам дошао да те питам: Јеси ли чуо да је Посланик о томе нешто споменуо? Сафван рече: 'Да, наређивао нам је, када смо били на путовању, да не скидамо местве три дана и три ноћи због мале нечистоће, попут велике и мале физиолошке потребе и спавања, осим због велике нечистоће (џунуба), када је скидање обавезно.' Затим рекох: 'Јеси ли чуо да је он о томе нешто споменуо у вези са љубављу?' Он рече: 'Да, били смо с Послаником, нека је Аллахов благослов и мир на њега, на путовању. Док смо тако били код њега, један бедуин га позва високим тоном: 'О, Мухаммеде!' Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, одговори му гласним тоном, приближним његовом: 'Дођи!' Ми рекосмо бедуину: 'Тешко теби! Спусти тон, јер си код Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, а забрањено ти је подизање гласа у његовом присуству.' Бедуин, због своје грубости, рече: 'Тако ми Аллаха, нећу спустити тон!' Затим је додао: 'О Аллахов Посланиче, човек воли добре људе, а не чини добра дела попут њих?' Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рече: 'Човек ће на Судњем дану бити с оним кога је волео.' Зирр рече: 'Сафван је наставио да нам прича све док није споменуо једна врата за покајање на западној страни (са стране Леванта), која су створена од Аллаха у дан када је створио небеса и земљу. Путник који иде тим путем може проћи ширину од четрдесет или седамдесет година. Та врата неће бити затворена све док Сунце не изађе са те стране.'

<https://sunnah.global/hadeeth/sr/show/4565>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

